

Разстрел... една книга остава недописана, един стих недовършен.

1942 година - в разгара на Втората световна война, по силата на Закона за защита на държавата, Софийският военен съд осъжда на смърт шестима. Един от тях е поетът

Никола Вапцаров. Присъдата е изпълнена на днешния ден, преди 78 години. Разстрел... гърмежите възвестяват началото на неговото безсмъртие.

Има неща, неподвластни на времето. Като правото на размисъл, като дълг, като изстрадано чувство, като болка, като истина... И всички те са същността на вапцаровата поезия - винаги разтърсваща и безкрайно човешка, вдъхновена от неговия необикновен, обречен на хората живот.

Дохождат дни, такива мрачни дни... Днес, когато говорим твърде много, обичаме твърде рядко и мразим твърде често, Вапцаров ни е нужен повече от всякога.

Поклон поете!

{gallery}news-kalo/2020/23-07/vaptzarov{/gallery}